

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Nový kaplan
P. Daniel Bořkovec

Noc
kostelů

Duchovní cvičení
velehrad

Modlitby
matek

Příklady táhnou

Maria,
nenápadná svatost

tiráž**ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI****Vydává**

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Roman a Klára Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

p. Daniel Bořkovec, Kája
Krejčí, Lucie Grůzová, Petr
Grůza, Martina Škrdlová,
Lenka Škrdlová

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

200ks výtisků

obsah

- 1 Úvodní slovo - S Pannou Marií
Nový kaplan P. Daniel Bořkovec
- 2 Vychvalujeme vesele
První svaté přijímání
- 3 Noc kostelůl
Víkendovka spolča
Výlet spolča holek
- 4 Duchovní cvičení Velehrad
Pouť Panny Marie Nanebevzaté
- 5 Modlitební tridium Modliteb matek
Nábožko s Verčou Sochorovou
Modlitby matek z komunity Solace
- 6 Schönstattské hnutí
Maria, nenápadná svatost
- 7 Příklady táhnou - Svatá Anna
- 8 Střípky z duchovních cvičení
- 9 Papež František - Slavnost NPM
Lary Crabb - Rozbité sny
- 10 Bubo a Srdíčko

Slovo redaktorů

Milí farníci,
přinášíme Vám další číslo našeho časopisu věnované Panně Marii. Toto číslo obsahuje nově rubriku Střípky duchovních cvičení, kde bychom rádi zprostředkovaně oživilí myšlenky otce Jiřího z duchovních cvičení.

Chceme motivovat některé z vás, kteří by si nějakou rubriku našeho časopisu vzali na starost, aby se nám přihlásili.

Krásné dny a ŠALOM přejí

Lucie a Dominik Grůzovi

Úvodní slovo**S Pannou Marií k Bohu**

Každý z nás touží být Ježíši co nejbliže, ale často úplně nevíme jak na to, či narážíme na naši slabost. Od koho se nejlépe učit na této cestě než u Panny Marie? Té, která byla Ježíši nejbliže. Nosila Ho pod svým srdcem, kojila, vychovávala, provázela, následovala i stála pod křížem... Komu více záleží na dítěti než jeho matce? Jistě i naopak byl asi Ježíšův nejbližší lidský vztah právě k Marii. Jak hluboké je tajemství Boží lásky, že se Bůh stal člověkem. Blízkým, křehkým, milujícím - jedním z nás a to navždy - navždy člověkem a zároveň zůstává navždy Bohem. Spojuje se s naším lidstvím, aby zároveň nás vtáhl do života Nejsvětější Trojice. Jak blízko je Panna Maria Bohu, jak si ji Bůh váží, jakou má v Jeho očích důstojnost... ale i pro nás si Bůh přeje, abychom mu byli tak blízcí: „Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka.“ (Mt 12,50). Když nám dal Ježíš Pannu Marii i za naši matku, věděl jistě, že ona nebude toužit po ničem jiném, než nás přivádět do Domova v Nejsvětější Trojici.

Panno Maria, prosíme tě, uč nás dívat se na Boha jako ty, cítit k Němu to co ty, naslouchat Mu jako ty, následovat Ho jako ty, být s Ním spojená v srdci jako ty, milovat Jeho a každého člověka jako ty... Amen.

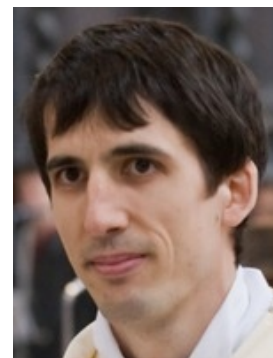
o. Daniel

**Nový kaplan
P. Daniel Bořkovec, Isch**

Milí farníci, dovolu, abych se Vám tímto krátce představil:

Je mi 41 let, patřím k sekulárnímu institutu Schönstatt-Patres a jsem 8 let knězem.

Pocházím z Prahy, kde žijí moji rodiče a tři sestry s rodinami. Odjakživa jsem se hodně zajímal o techniku - elektroniku, počítače, letecké modelářství a bastlení všeho druhu 😊 - takový Ferda mravenec - práce všeho druhu. Když mi bylo kolem šestnácti let, zažil jsem důležitý obrat ve víře a rozhodl se pro cestu kněžství. Na kněžské svěcení jsem si ale ještě musel počkat dlouhých 16 let: V té době jsem byl ještě na elektroprůmyslovce. Před vstupem do semináře jsem tedy musel dodělat maturitu, poté jsem absolvoval civilní službu v nízkoprahovém centru pro mládež.

Po vstupu do teologického konviktu ve mě dozrálo povolání k sekulárnímu institutu Schönstatt-Patres. Schönstattská, mariánská spiritualita mě zvláště oslovila zaměřením na rozvoj osobnosti, hledáním originálního osobního poslání a propracovanou pedagogikou napomáhající v uskutečňování tohoto poslání.

Vystudoval jsem v Německu, prošel dvouletou pedagogickou praxí s mládeží v Chile. Poté jsem v Německu absolvoval pastoračně-pedagogický kurz a první dva roky kněžství působil v Seligenstadtu. Zároveň jsem tam absolvoval dvouletý kurs duchovního doprovázení.

Po návratu do Česka jsem působil pět let jako kaplan v Brně u sv. Jakuba a dva roky jako spirituál v církevním domově Petrinum.

Vedle úkolů v diecézi se hodně věnuji práci s rodinami a mládeží v rámci schönstattského hnutí. Dále vedu kurzy duchovního doprovázení a hodně času trávím samotným duchovním doprovázením a zpovídáním.

Těším se na bližší vzájemné seznámení se a na vše, co pro nás Bůh připravil a budeme moci společně prožít...

P. Daniel Bořkovec

PS: Někdy vznikají nejistoty s oslovením - potěší mne, když mě budete oslovovat raději „otče Danielí“, než třeba „pane kaplane“ 😊

ZAŽILI JSME

První svaté přijímání

V neděli 3. 6. se okolo deváté kolem zábrdovického kostela slétali krásní andílci, chyběly jim pouze svatozáře a křídla. Byly to děti, které se spolu s katechetkou Pavlou Oujezdskou půl roku pilně připravovaly na první přijetí Ježíše v eucharistii.

Milá Leničko, jaká byla příprava?

Byla super, protože nám Pavla všechno vysvětlovala a taky jsme k tomu dostali nějakou radu, abychom udělali nějaký dobrý skutek, třeba pomohli druhým. Líbilo se mi, že když jsme něco nechápali, tak nám to vysvětlila.

Na co vzpomínáš z přípravy?

Největší zážitek byl, když nám Pavla povídala o takovém pánovi, který dělal v cirkusu a jezdil s vozíkem po provaze. A lidé volali: „Výš! Výš!“ A když byl nejvýš, tak řekl: „A chcete jít za mnou?“ A najednou všechno ztichlo. Přiběhla malá holčička a řekla: „Já za ním půjdu.“ A šla. Když byla nejvýš, tak sedla do vozíku a jeli s pánem po provaze.

Po představení se lidé holčičky ptali, kde vzala takovou odvahu. A ona odpověděla: „No, víte, ten pán je můj táta a já mu věřím.“

Jak jsi prožívala den prvního svatého přijímání?

Bylo to super, ale nebylo mi příjemné, že jsem musela pít dvakrát krev Kristovu.

VYCHVALUJME VESELE

Vychvalujme vesele
Matku blahoslavenou,
kterou svatí andělé
chválí písní vznešenou.
S nimi i my s vroucností,
s horlivostí, zbožností
zvučně písně zpívejme,
v chválách neustávejme.

Všem křesťanům přísluší
Matku Boží chváliti,
chvála ta naší duši
může prospěšná býti,
neb Matka milosrdná
není nadarmo ctěná.
Proto ji vychvalujme
a čest jí prokazujme.

Ty, kteří v ni doufají,
ráčí ochraňovati,
když se k ní utíkají,
ráčí je přijímati,
neboť je milostivá
a k hříšným dobrotivá.
A proto v ni doufejme
a k ní se utíkejme.

Často pro nepravosti
chtěl Bůh lidi trestati,
ona hnutá lítostí
nepřestala žádati,
až milost vyprosila,
Boží trest odvrátila.
Proto my k ní volejme,
o přimluvu žádejme.

A proč?

Protože mě pan fotograf nestihl vyfotografovat.

A ještě na něco si vzpomínáš?

Když jsem poprvé přijímala tělo Kristovo, překvapilo mě to, že má chuť, protože mi bratranec říkal, že tělo Kristovo je bez chutě. Připomínalo mi to normální chleba s něčím zvláštním, tajemným, co neznám.

Noc kostelů

LŠ a LG

Letos 29. 5. se naše farnost zapojila do Noci kostelů. Odpoledne začali ministranti a holčičí spolčo na farní zahradě program pro děti, tentokrát inspirovaný Malým princem. Rodiny s dětmi, věřící i nevěřící se bavili při úkolech na různých planetách a společně došli až k růži. Pili spolu s Pijanem, kreslili mapu se Zeměměřičem nebo počítali korálky s Počtářem.

V kostele pak mohli lidé žasnout nad obrazy nebo se účastnit komentované mše svaté nebo modliteb (za rodiny, přímluvných).

Velké díky všem pořadatelům i návštěvníkům.

Jelikož je plánováno uzavření zábrdovického mostu, farní rada schválila, že příští rok se do této akce nezapojíme.

LG

Víkendovka spolča (středních)

Letos již podruhé jsme se vydali do Jesenických hor, abychom utužili společnou mysl i tělo. Přivítala nás Kalábovic chata a nepříliš krásné počasí, to nám ale nevadilo. Děti brzy objevily kouzlo staré stodoly, kde lezly po slámě, objevovaly místa pod prkny a užívaly si zákopových válek.

Dospělí pak sdíleli zážitky, strasti i očekávání. V sobotu jsme se vydali na výlet, který nám překazilo počasí.

Problém byl v tom, že mezi námi byl jeden tatínek,

přezdívaný mistr Sádra, kterému déšť úplně po chuti nebyl. Takže se musela uskutečnit záchranná akce autem. Mistr Sádra dosáhl vrcholu kopce a dobyl chlazené pivečko. Po slavném dobytí byl spolu s dětmi, které neměly pláštěnku nebo horský zápal, svezem do údolí.

Dále jsme se zabývali sérií přednášek připravených pro setkání rodin v Dublinu, které budily různé pohledy a názory. Vše jsme nevyčerpali, a proto budeme pokračovat i dále, bohužel už nikoliv v objetí Jesenických hor.

LG

Výlet spolča holek

V sobotu 16. 6. ráno jsme se sešly před farou. Byla nás malá skupinka pěti holek. Vyrazily jsme šalinou. Po cestě jsme se dostaly do hry POPOUPO. Putovaly jsme podivuhodnou pouští. Šli jsme několik kilometrů, což bylo dost únavné, a to jsme měly boty; nedokážu si představit putovat bez nich stejně jako jeden z hrdinů knihy. Překonaly jsme prázdnotu a tím jsme se dostaly k Pastýřovi.

Setkání bylo příjemné. Nabídla jsem mu bonbóny a on si dal. Pak nám pokynul a dále jsme hrály hry. Domů jsem dorazila úplně zmožená.

LŠ

Duchovní cvičení Velehrad

Duchovní cvičení na Velehradě jsem zažila poprvé. Byla jsem nadšená. Exerciční dům byl útulný a tichý a sestřičky, které se starají o jeho chod, působily taktéž tiše a klidně. Celé místo dýchalo požehnáním a atmosféra rozjímání byla cítit ve vzduchu, který jsme dýchali.

Provázelo nás ticho nebo hudba, která podbarvovala čas k jídlu.

Nádherná bazilika plná roztodivných obrazů a míst k odpočinku objímaná přírodou nížiny a údolí, potůčky, rybníčky, stomy nebo holá pole. To vše bylo vedle sebe v dokonalém míru a pokoji a prolévalo se to také mnou.

Toto místo nebylo jako Kafarnaum, ale mohla jsem vnímat, že toto místo prošlo mnohými válkami a nepokoji, a přesto je zde a zve k rozjímání a zpívá o Pánu.

Čtyři přednášky denně provázené rozjímáním byly jedna zajímavější než druhá. V očích účastníků jsem mohla číst, jak se nás Pán dotýká, každého po svém tak, abychom to byli schopni přijmout.

Já jsem si užívala místo v bazilice u sarkofágu otce Špidlíka a jeho slovy bych ukončila toto krátké pojednání: „Všechno, co žijeme s láskou, přechází v Kristu do vzkříšení. Věčnost vytváří vztahy, které nekončí.“

LG

Pout' Panny Marie Nanebevzaté

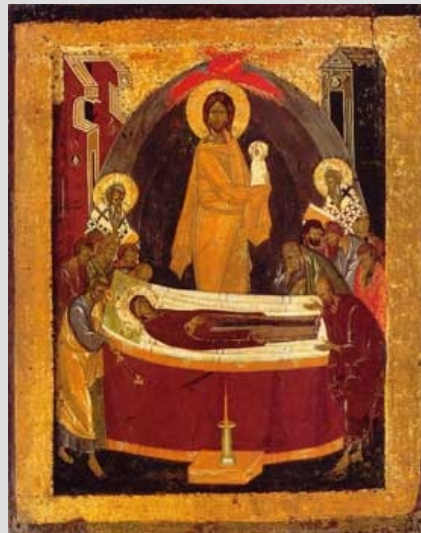

Ve středu 15. 8. se v našem kostele konala pout'. Nebyly zde kolotoče a množství stánků jako na poutích, které znám z dětství, ale byl zde velkolepý chrámový sbor a velkolepá atmosféra.

Myslím, že tento obraz se obrazu pokorné a pokojné Panny Marie blíží více.

Při vigilií otec Jiří obraz nanebevzetí ještě domaloval. Přiblížil nám nanebevzetí z ikony, kde Panna Maria neletí do nebe jako na obraze nad oltářem, ale je vzata Ježíšem. Ten rozrazí nebe a se zástupem andělů a cherubů přichází ke své matce, bere ji do náručí jako miminko, obraz toho, že ona se nyní narodila pro boží království. Syn ji něžně nese do nebe.

Pout' byla naplňující a povzbuzující v myšlence, že sice nejsme matkou Boží, ale jsme děti Boží a můžeme doufat ve stejnou něhu i čin.

LG

Modlitební triduum Modliteb matek

Zveme vás, kteří se chcete s námi modlit za své děti, za děti, které to potřebují, za děti, které nám byly svěřeny, za naše rodiny, za rodiny našich farností, k účasti na

„Modlitebním triduum Modliteb matek“, ve kterém se v modlitbě spojujeme s matkami celého světa.

Setkání se uskuteční v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Brně – Zábrdovicích:

- V pátek 28. září 2018 – odprošujeme Pána za naše vlastní hříchy (Žalm 95, 8-11)

17.00 adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí

18.00 mše svatá

- V sobotu 29. září 2018 – odpouštíme a prosíme za obrácení těch, kteří ubližují nám a našim dětem (Ezechiel 33, 10-11)

17.00 adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí

18.00 mše svatá (s nedělní platností)

- V neděli 30. září 2018 – chválíme Pána a děkujeme mu za všechno, co učinil v našem životě (Žalm 105, 1-3)

(ranní mše svatá v 8.00)

9.00 adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí

9.45 mše svatá

Těšíme se, že společně s vámi, sjednoceny v modlitbě, vyprosíme milosti, které potřebujeme. MŠ

Nábožko s Verčou Sochorovou

Minulý rok, každou středu okolo druhé jsme vyrazili z Gajdošky směrem na Kuldovku. Verča nás čekala na vrátnici, a když se nás sešlo šest, tak jsme šli. Po cestě jsme většinou hráli pistolky.

Na vrátnici ZŠ Kuldova se k nám přidaly další děti a šli jsme do třídy.

Na začátku jsme se všichni pozdravili a pomodlili a otázkami zkusili, co jsme si zapamatovali z předešlých hodin. Pak jsme četli kousek textu z bible, ze kterého jsme si nakreslili obrázek a udělali krátký zápis.

Na závěr se otvíral obchod, kde jsme nakupovali za smajlíky.

Já jsem si koupil křížek a svítící sochu Panny Marie.

Určitě se k nám přidejte, je to super!

PG

Modlitby matek z komunity Solace – Mothers Prayers of the Solace Community

Modlitby matek začaly v Solace, kde se setkaly dvě švagrové, aby se modlily za své děti. Jedna z nich při modlitbě narazila na verše:

*„Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy,
vždyť tu je mzda za to, co jsi vykonala,
je výrok Hospodinův,
však oni se vrátí z nepřátelské země.*

*Je naděje pro tvé potomstvo,
je výrok Hospodinův.*

Synové se vrátí na své území.“

Upokojeny takovýmto příslibem, začaly se modlit pravidelně, vznikla brožurka, která nyní putuje celým světem.

Sama jsem v takovémto společenství matek a musím říci, že je to úžasně osvěžující a mnohdy očisťující.

Vzpomínám si na jednu situaci. Měli jsme dvě malé děti a kupu starostí se stavbou domku. Bylo všeho moc a mé srdce přetévalo nervozitou a stresem. Místo abych vše odevzdala Pánu a hledalajeho království, zabeđnila jsem se a opájela pocitem marnosti a smutku, že mi nikdo nepomáhá. Samozřejmě jsem měla pocit, že i můj manžel mě vůbec nechápe a nepomáhá mi. Ráno mi sdělil, že opět přijde pozdě z práce, což byla pro mě poslední kapka.

Zatvrdila jsem se a rozhodla se, že vše zvládnou sama. Naplnila mě síla vzdoru, se kterou bych zvládla přeskládat i tatrovku uhlí. Jako torpédo jsem poklidila doma, naházela pračku, sbalila děti a vyrazila na modlitby matek. Děti vnímaly mé naštvání a byly hodné.

Dorazila jsem k jedné mamince, u které bylo ten den modlitební společenství. Usedla jsem, vypila připravený čaj a ochutnala nějakou sušenku, dívala jsem se na své děti, které klidně objevovaly nové okolí a tiše si hrály, pak nejmladší přišel, položil si hlavu na můj klín a usnul.

Povídalo se a já se přitom zklidňovala a zjišťovala, že všechny maminky mají problém s pozdními příchody tatínek a každá se s tím vypořádává jinak.

Pak jsme se začaly modlit a ve mně jako by se něco zlomilo, ta hráz vystavená ze vzteku pukla. Po tvářích se mi řinuly slzy. Mohla jsem Pánu odevzdat sebe, svého manžela, naše manželství i naše děti.

Domů jsem se vrátila jako žena statečná, na niž srdce manželovo spoléhá a kde má útočiště. LG, zpracováno z

<http://www.modlitbymatek.cz>

Schönstattské hnutí

Nový kaplan v našem kostele je členem Schönstattského hnutí, proto přinášíme článek s informacemi o tomto společenství.

Schönstattské hnutí vzniklo v roce 1914 v Schönstattě v Německu. Zakladatel, P. Josef Kentenich, v malé kapličky spolu se svými žáky bohoslovci uzavřel úmluvu lásky s Pannou Marií. Úmluva lásky je schönstattské zasvěcení Marii jako Matce Třikrát Obdivuhodné, Vítězné Královně Schönstattské. Každý člen schönstattského hnutí se dává P. Marii zcela k dispozici, jako její nástroj, a na oplátku očekává, že se ho Maria ujme jako jeho Vychovatelka a pomůže mu ke svatosti. Obvykle vznikají mariánská poutní místa zjevením P. Marie. V Schönstattě se P. Maria nezjevila, ale přijala pozvání právě skrze úmluvu lásky, aby v kapličky zvláštním způsobem přebývala a působila. Podobně ji může pozvat i do svých domovů každý z nás.

Schönstattská spiritualita usiluje o nalezení konkrétních způsobů každodenního života z víry a o pružnou reakci na výzvy dnešní moderní společnosti. Umožňuje nalézat Boha a žít s ním uprostřed dnešního světa. Spiritualita posiluje a prohlubuje křesťanskou "úmluvu lásky" s Bohem a rozvíjí hluboký osobní vztah k Panně Marii, která nás vede k Bohu, lidem a vychovává nás v pevné, svobodné, křesťanské osobnosti.

Principy schönstattské spirituality a pedagogiky pomáhají k vytváření zdravých vztahů jak s Bohem, tak s lidmi a podporují rozvoj v celistvou, harmonickou osobnost.

Schönstattská spiritualita usiluje o harmonické propojení všech oblastí života. Snaží se pomoci jednotlivcům i společenstvím nalézt vlastní jedinečné životní poslání a způsob života ve vztahu k Bohu, blízkým lidem a společnosti uprostřed dnešního světa.

Tento způsob odpovídá na moderní potřebu svobody, flexibility stejně jako potřebu přijetí, jistoty a stability: nalézt místo domova, kde lze zapustit hluboké kořeny.

Schönstattské hnutí se od té doby rozrostlo do mnoha větví, které spolu tvoří jednu velkou rodinu: Středem hnutí jsou sekulární instituty - jejich členové žijí podle evangelijních rad (chudoby, čistoty a poslušnosti), ale žijí ve světě, často jen v malých komunitách nebo jako jednotlivci.

P. Kentenich založil šest takových institutů: institut Mariiných sester, Mariiných bratří, diecézních kněží, Paní ze Schönstattu, Schönstatt Patres a institut rodin. Dále, jako volnější společenství bez právních závazků vůči hnutí i církvi, patří do hnutí apoštolské svazy - v ČR funguje svaz žen, svaz rodin a svaz diecézních kněží. Úplně volná společenství jsou potom apoštolské ligy - jejich členové se snaží žít podle schönstattské spirituality, ale není zde ani povinnost se scházet - v ČR máme ligu maminek, rodin, žen, mužů, diecézních kněží a dívčí a mužské mládeže.

Převzato z:

[Http://www.schoenstatt.cz/drupal7/content/schoenstatt](http://www.schoenstatt.cz/drupal7/content/schoenstatt)

MARIA, NENÁPADNÁ SVATOST

Když církevní otcové na II. vatikánském koncilu uvažovali o Panně Marii, vyjádřili mj.: „Maria, Matka Boží, svatostí předčí všechny tvory nebeské i pozemské.“

Cesta svatosti, po níž kráčela Panna Maria, může být i naší cestou. Její svatost je totiž nenápadná. Konala všechno to, co konaly ostatní tehdejší ženy: žije, roste, učí se jako všechny děti jejího věku, je ženou a matkou a plní všechny povinnosti s tím spojené. Přichází do chrámu k očišťování jako všechny ženy. Každý rok koná pouť do Jeruzaléma, jak to bylo předepsáno Židům. Jinak se zabývá svou skrovnou domácností. Ve všem tom není nic pozoruhodného. Evangelisté nenašli v životě

Mariině ani žádný zázrak, ani mimořádný čin, ani význačnou událost, aby ji zaznamenali. Ale všimněme si jí, jak v Káně Galilejské upozorňuje Ježíše: „Nemají vína.“ Ježíš jako by Matku zdánlivě odmítl: „Co mi to říkáš, ženo?“ Maria ustupuje do pozadí, ale říká učedníkům: „Co vám řekne, učiňte.“ A právě tím, že se jako by ztratila, bylo všechno zachráněno, a tak urychlila první zázrak Ježíšův. V jejím chování nic neprozrazovalo její vznešenou důstojnost. Teprve po příchodu Ducha svatého se otevřely oči apoštolů a jejich blízkých a nyní věnovali dětinnou úctu a lásku Matce Ježíšově.

Ježíš chtěl, aby život Panny Marie byl prostý a skrytý, poněvadž se měl stát vzorem života

našeho. Svou Matku neušetřil ani křížů, ani bolestí a utrpení srdce, abychom ve svých strastech, utrpeních a nesnázích spojených s naším pozemským životem měli vzor dokonalé oddanosti.

Slovo, které pronesla ve chvíli největší radosti, bude opakovat často i ve svých strašných úzkostech: „Staň se mi podle slova tvého!“ (Lk 1, 38)

Těchto několik slov obsahuje celé tajemství její svatosti – je to úplná oddanost a nejsilnější láska k Bohu.

Nejsvětější Panna je vzorem života oddaného Bohu. Oddat se Bohu celým srdcem a zapomenout na sebe, konat jeho vůli a svěřit se jeho prozřetelnosti bylo tajemstvím svatosti všech spravedlivých. Všichni svatí Starého i Nového zákona prošli touto cestou, která jediná vede ke svatosti. Co mimořádného, skvělého, zázračného bylo v životě některých, nebylo podstatnou složkou jejich dokonalosti. Byla to jen ozdoba a někdy dokonce i nebezpečná.

Myslíme si, že se svatí vyznamenali znamenitými službami Církvi, skvělými ctnostmi nebo hrdinskými skutky. Ale často právě opak je pravdou: vedli jen obyčejný život, konali jen obyčejné skutky, nekonali ani dlouhé modlitby, ani se netrýznili. Právě takový prostý a nenápadný život, který je však zcela zasvěcen lásce k Bohu, to je život s Ježíšem, jaký vedla i Panna Maria, královna svatých – je to napodobování prostého a skrytého života Ježíšova v Nazaretě. A v tom je právě hrdinství všedního dne.

Právě na nejobyčejnějších skutcích všedního života můžeme vyrůst do veliké svatosti; musíme je ovšem konat s velikou láskou a vírou. Žít stále přítomný okamžik, nedívat se moc zpátky ani moc dopředu, protože minulost by nás mohla tížit a budoucnost nás třeba neplánovitě překvapí. Žít přítomností, tj. v dané chvíli konat to, co konat máme, a vidět právě v tom Boží vůli.

Velikým zákonem celého duchovního života je zapomínání na sebe – ztrácení sebe. Kdo chce přijít ke mně, praví Ježíš, ať se zřekne sebe sama; tužby, záliby, shon po osobních uspokojeních, vše, co u druhých tvoří bohatství a odůvodňuje jejich hrdost, toho všeho se zříct a postavit se do služeb Božích. Duše, která zapomněla na sebe, přebývá v hlubinách Božích. Její život je i přes svoji prostotu plný divů, ale to uniká pohledu všedních lidí. Prostota vylučuje již svou povahou rozumování. Duše oddaná Bohu

Neuvažuje sama o sobě, nezabývá se svým vlastním „já“. Nemyslí na svoje dobré skutky, na čistotu svého života, na zásluhy, které bez ustání hromadí. Nevyptává se, co si o ní myslí druzí. Nestará se, aby zaměstnávala své okolí svou osobou, svými skutky, ba ani ne svými chybami a nedostatky. Prostota a nezištnost takové duše budí často úžas v tomto světě, kde je samá přetvářka a samé sobectví. Duše, která dokonale zapomněla na sebe, koná všechny své práce úplně prostě. Je vedena jedině dobrým úmyslem bez sobeckých ohledů. Je vždycky spojena s Bohem, ať na ni dopustí cokoliv.

Veliké nebezpečí, které duchovní cestě hrozí, je všednost, spokojenost se sebou. Drželi jsme se dobře třeba i několik roků, horlivost nás přešla a přichází únava, malátnost v duchovním životě; to vzniká z vlažnosti. Ať myšlenka na Pannu Marii pod křížem zabuší na dveře našich srdcí a stane se nám živým zdrojem povzbuzení a vzpruhou pro další kroky na cestě k Ježíši.

Z katechezí o. Vojtěcha Jeniše upravila KK

Příklady táhnou aneb inspirace svatými

Svatá Anna

Svatou Annu jsme si mohli připomenout 26. července. Je považována za ochránkyni matek a manželství, šťastného porodu, patronkou horníků, mlynářů, truhlářů, tkalců, krejčích, provazníků a čeledínů. Její ochranou se zaštitila města jako Florencie, Innsbruck, Neapol a celé země jako Bretaň nebo Québec. Křesťané se k ní přicházeli modlit za déšť, proti bouřce, ale například i za nalezení ztracených předmětů.

Samotné jméno Anna je hebrejského původu, kde אַנָּה lze přepisovat jako *Chana*, v překladu „milostiplná“ či „milá“.

Někdy je svatá Anna, a to zejména v uměleckých zobrazeních, označována jako „samodruhá“ a „samotřetí“. Jedná se o staročeské výrazy. Výraz „samodruhý“ se používal pro matku, která již nebyla sama, protože nosila dítě. Výraz „samotřetí“ pak pro babičku, která vychovala dceru, a ta zase dceru nebo syna.

Proto bývá svatá Anna (S) samodruhá zobrazována s Pannou Marií a svatá Anna (S) samotřetí s Pannou Marií a Ježíšem.

Jaký byl život Anny? Podle svatého Jakuba byli manželé zřejmě dosti prosperující pastýři, kteří výtěžek svého hospodářství spravedlivě dělili mezi jeruzalémský chrám, pomoc chudým a vlastní potřeby. Neměli však děti. Neplodnost u Židů byla považována za výraz nepřízně Boží a chrámoví kněží dokonce jednoho dne z toho důvodu odmítli přijmout oběti, které chrámu přinesli. Hluboce ponížený Jáchym odešel do pouště, kde se čtyřicet dní postil a modlil k Bohu. Po čtyřiceti dnech se mu zjevil anděl a oznámil mu, že jeho modlitby byly vyslyšeny, a slíbil jim narození dítěte.

Skutečně se jim přes vysoký věk narodila dcera, které dali jméno Maria. Otec zemřel krátce po jejím narození a Maria byla ve třech letech předána do výchovy správě jeruzalémského chrámu. Svatá Anna se údajně dožila vysokého věku.

Upravila LG podle: SCHAUBER, Vera; SCHINDLER, Hanns Michael. (1997) Rok se svatými. 2. vyd. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství.

Střípky z duchovních cvičení

Marie a Marta

(Lk 10, 38-42, Mt 6, 27-31, Mt 6, 20, Jn 12, 1-11, Lk 15, 11-32)

Příběh Marie, která usedá u Ježíšových nohou a naslouchá, a její sestry, která má mnoho práce s obsluhou, je nám jistě známý. K čemu nás má inspirovat?

Marie pokorně usedá u Ježíšových nohou, nemůže uvěřit, že jej má pro sebe. Choulí se u něj, přijímá ho takového, jaký je. „Vejdí celá, zůstaň sama a vyjdí jiná.“ „Vejdí celý, zůstaň sám a vyjdí jiný.“

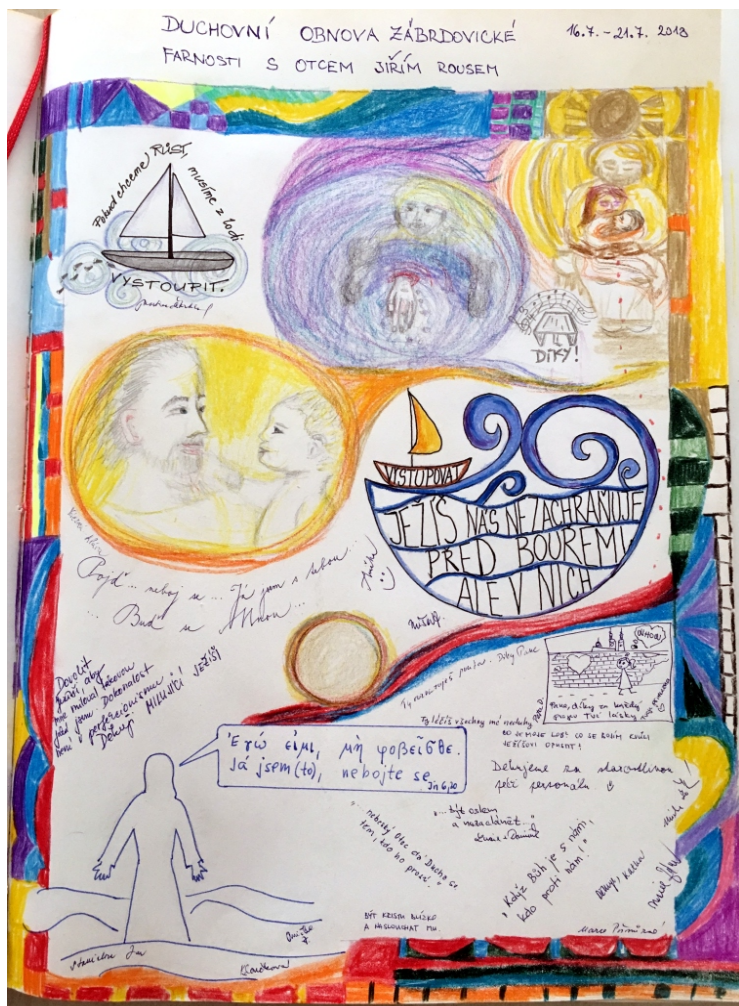
Marta přijímá hosta, protože přijmout hosta je přijmout Krista, přesto se setkává s výtkou: „Přítelkyně, strachuješ se o mnoho věcí a uniká ti to nejdůležitější. Nepřicházím, abych byl nasycen, ale abych sytil.“ Marta zůstává více u práce než u přijetí Krista.

Bráníme se tomu přijetí, tomu překonání Bohem. Chceme jej předbíhat, mnohdy máme pocit, že se obejdeme bez modlitby, ale zde je pramen pýchy. Ježíš považuje naslouchání u svých nohou za velmi důležité.

Tento obraz je také důležitý pro naše sebepojetí. Ježíš se s námi/s tebou cítí dobře! Nepotřebuje odklánět pozornost k nějaké naší/tvé činnosti, chce být jen s námi/s tebou. Uvědomme si: Ježíš je se mnou šťastný!

Víc práce neznamená víc lásky. Jen jedno je třeba: Být Kristu blízko a naslouchat.

Upravila LG podle otce Jiřího

Papež František a Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Maria – první učednice Pána Ježíše

Při Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, kdy se na Svatopetrském náměstí v Římě shromáždilo přibližně 20 000 lidí, pronesl před modlitbou Anděl Páně papež František svoji promluvu, při které připomněl, že nejen díky liturgii ale i prostřednictvím různých projevů mariánské úcty se neustále uskutečňuje Mariino proroctví: „**budou mne blahoslavít všechna pokolení**“ (Lk 1,48).

„Nanebevzetí, s tělem i duší, je Božským privilegiem uděleným Matce Boží pro její zvláštní spojení s Ježíšem. Jedná se o **tělesné i duchovní spojení**, které začalo Zvěstováním a dozrávalo v Marii během celého jejího života prostřednictvím její účasti na Synově tajemství. Maria chodila stále se svým Synem: následovala Ho, a proto je nazývána **první učednicí**,“ uvedl papež František v úvodu své promluvy.

Kontemplujeme Mariino tajemství

„**Maria žila jako jiné ženy ve své době**: modlila se, starala se o rodinu a dům, chodila do synagogy... Ale její každodenní jednání bylo vždy vykonáváno v plném spojení s Ježíšem,“ pokračoval papež František a dodal, že „**proto jí dal Bůh plnou účast také na Kristově Vzkříšení**. Tělo Svaté Matky bylo zachováno, stejně jako tělo jejího Syna.“

Na Slavnost Nanebevzetí církev vybízí ke kontemplaci tohoto tajemství, které nám ukazuje, že „**Bůh chce zachránit člověka ve své celistvosti, tj. s tělem i duší**,“ zdůraznil papež František a dále uvedl: „Nanebevzetí Panny Marie, lidského stvoření, nás utvrzuje v tom, jaký bude náš slavný osud.“ Řeční filozofové považovali tělo za vězení duše a nepochopili

Boží záměr, že lidské tělo má být spojeno s duší v nebeské blaženosti.

„Proto svým tělem oslavujte Boha“

Skutečnost Nanebevzetí tak odkazuje na **jednotu lidské bytosti**, která je povolána sloužit Bohu a oslavovat ho celým svým bytím, celou svojí duší a celým svým tělem. „*Pokud bychom Bohu sloužili pouze tělem, byli bychom otroky, pokud bychom mu chtěli sloužit pouze duší, bylo by to v rozporu s naší lidskou přirozeností,*“ pokračoval Svatý otec ve své promluvě s ujištěním: „**Pokud jsme žili v radostné službě Bohu, která se projevuje také štědrá službou bratřím, bude náš osud v den vzkříšení podobný osudu naší nebeské Matky.**“ A bude se tak moci v plnosti naplnit výzva apoštola Pavla: „**Proto svým tělem oslavujte Boha**“ (1 Kor 6,20).

„**Prosme Marii, aby nám svojí mateřskou přimluvou pomáhala na naší každodenní cestě v naději, že jednou budeme spolu s ní, všemi svatými a svými blízkými spojeni v nebi,**“ zakončil modlitbou papež František svoje mariánské zamyšlení.

Modlitba za oběti neštěstí v Janově

Po modlitbě Anděl Páně svěřil papež František Matce Utěšitelce všechny úzkosti a trápení těch, kteří trpí, především pak těch, které zasáhla **tragédie v italském Janově**, kde se zřítil za plného provozu dálniční most Morandi: „*Zatímco svěřuji Božímu milosrdenství ty, kteří ztratili svůj život, vyjadřuji svoji duchovní blízkost jejich rodinám, zraněným, evakuovaným a všem, které tato dramatická událost zasáhla.*“ Na závěr vyzval všechny ke společné modlitbě Zdrávas Maria. *Zdroj: Radka Blajdová, cirkev.cz*

PŘEČTĚTE SI: Larry Crabb - ROZBITÉ SNY

Proč Bůh dovolí, aby se naše sny zhroutily? Proč dovolí, aby nás to bolelo, a nezasahuje, aby nás z toho dostal...?

V každé generaci je jen hrstka lidí, kteří věří, že poznání Boha váží víc než jakékoliv jiné poznání. A zdá se, že ti, kdo tomu opravdu věří, na to přišli jen prostřednictvím utrpení. Než se objeví radost, musí být štěstí násilím odňato. Jinak nedoceníme ty sny, jejichž naplnění vede ke skutečné radosti. Je tragické, proplovají-li křesťané životem, aniž jim dojde, že jejich štěstí se v ničem neliší od štěstí nevěřících, jimž se zrovna daří dobře. Obávám se, že milionům křesťanů to nedochází, a tak dál pijí ředěný mošt, ačkoli by mohli pít vynikající víno. Nejsem si však jistý, zda na to lze přijít jinak než tím, že projdeme bolestí rozbitých snů.

Naše sny se nehroučí pouhou náhodou. Rozbité sny jsou součástí většího obrazu, jednou z kapitol delšího příběhu. A Duch svatý používá bolest rozbitých snů k tomu, aby nám pomohl odhalit naši touhu po Bohu, a vede nás, abychom začali snít náš největší sen.

Dr. Larry Crabb vystudoval klinickou psychologii na University of Illinois. Vede katedru biblického poradenství na Grace Theological Seminary v USA. Je autorem řady knih, z nichž v češtině vyšlo: Naděje v utrpení, Umění přiblížit se, Muž a žena, Manželství je vztah, Uvnitř, Přiblížit se k Bohu, Řeč duše, Osobnost člověka, Modlitba.

Štístko

Vyrazili směrem k veliké šatní skříni a doufali, že tam bude spousta hraček, když je ta skříň tak obrovská. Jeli kolem ní pomaloučku a pozorně se rozhlíželi, aby někoho nepřehlédli. Ale potkávali stále jenom trička, tepláky, sukýnky, svetříky a dokonce jedny špinavé ponožky. „Nevím, Bubo, ale tady asi není nikdo, pro koho jsi důležitý, budeme muset hledat někde jinde.“

Koníček už se začal otáčet, když v tom uslyšeli tichoulinký hlásek.

„Pomoc.“

„Srdíčko, slyšíš to, co to bylo?“

„Já nevím, Bubo, bylo to tak potichoučku. Ani nevím, odkud to šlo.“

Zastavili se a tiše naslouchali až se to ozve znovu. Bubo se bál i nadechnout, aby nezpůsobil žádný hluk. Srdíčko měla malinko pootevřenou tlamičku a snažila se zrakem, sluchem a chutí zachytit onoho neznámého. Koníček dával veliký pozor, aby mu ani kolečko nezavržalo. A všichni tři napjatě poslouchali, jestli se podivný nářek ozve znova. „Pomóóoc!“

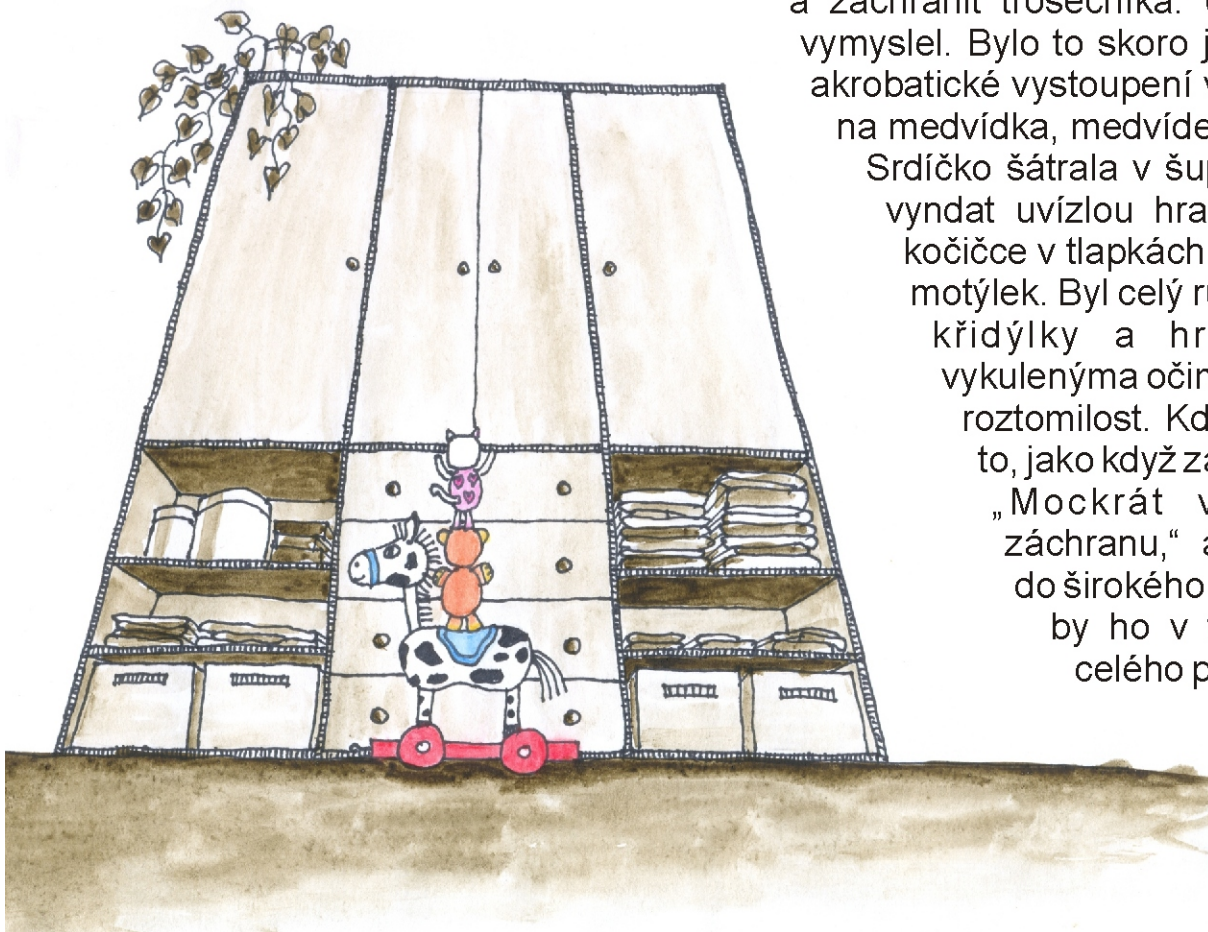
„Támhle, medvídku, támhle z toho šuplíku!“

„Máš pravdu Srdíčko. Musíme mu pomoci.“ Rozhodl medvídek.

Ale šuplík byl na ně příliš vysoko. Nakonec dostal Bubo nápad. Koníček se postaví pod šuplík, na něj vyleze medvídek a na medvídku si stoupne kočička. Pak by měli do šuplíku dosáhnout

a zachránit trosečníka. Udělali, jak Bubo vymyslel. Bylo to skoro jako nějaké velké akrobatické vystoupení v cirkuse. Kočička na medvídku, medvídek na koníčka a už Srdíčko šátrala v šuplíku a snažila se vyndat uvízlou hračku. Nakonec se kočičce v tlapkách objevil droboučký motýlek. Byl celý růžový s malinkými křidýlky a hrozně velikýma vykulenýma očima. Byl ztělesněná roztomilost. Když promluvil, bylo to, jako když zazvoní zvonečky.

„Mockrát vám děkuji za záchranu,“ a roztáhl pusinku do širokého úsměvu a kočička by ho v té chvíli nejraději celého popusinkovala.

Cesta přes koberec

Po tom udatném a slavném vysvobození se celá výprava vydala směrem k velké dřevěné posteli. Byla to těžká cesta. Vedla přes pestrobarevný pruhovaný koberec s velmi vysokým chlupem. Koníček musel jet strašně pomalu a opatrně, aby se mu kolečka do koberce nezamotala. Bubo raději sesedl a šel vedle něj, aby mu odlehčil a kočička na něm seděla opravdu lehoučce, aby ji koníček na zádech ani necítil.

Motýlka Štístko nic netížilo ani nebrzdilo, tak mohl letět trochu před nimi a obhlížet cestu. Už se zdálo, že všechno

dobře dopadne. Koníčkovi zbýval ke konci koberce jen malý kousek, když v tom se přihnal motýlek a rozčileně volal: „Honem všichni přidejte! Za oknem jsem viděl sluníčko, jak dalo dobrou noc mráčkům a šlo spinkat. Za chvíli se schová za kopec a bude tma! Musíme dojít až na konec koberce a najít si místo na spaní, jinak tu zabloudíme!“

A tak nastal veliký závod se sluníčkem. Koníček se opřel do koleček a bez ohledu na hrozící havárii odnášel kočičku do bezpečí. Bubo napnul všechny síly, které mu po celodenním putování ještě zbyly a vyrazil za koníčkem. Štístko létalo kolem nich a popohánělo je svým vysokým hláskem: „Honem! Honem!“ Do pokoje se začala pomalu vkrádat tma, ale to už Bubo zavelel: „Támhle!“ a všichni zamířili ke staré prázdné papírové krabici od bot. V té se uvelebily a jak lehli, tak usnuli.

